

36.311

Prats de pèl caní (*Nardus stricta*), mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca

Pastures de pèl caní als rasos d'Ensija (Berguedà). M. Guardiola

Aspecte

Pastures rases sovint dominades pel pèl caní o per altres herbes cespitoses, de fulla estreta (graminoides), ben adaptades a la pastura i al trepig. S'hi barregen també herbes vivaces de fulles planes, algun geòfit i alguna anual. Hàbitat força variable en funció de l'altitud en què es fa. Als indrets més baixos presenta un bon nombre de plantes pròpies de les pastures montanes (*Carex caryophyllea*, *Galium verum*, *Achillea millefolium*, *Carlina acaulis*...), mentre que a l'estatge alpi la seva diversitat és molt més baixa i les plantes que hi creixen són les característiques dels rasos alpins (*Ranunculus pyrenaicus*, *Androsace carnea*, *Trifolium alpinum*, *Plantago alpina*...).

Regalèsia de muntanya. X. Font

Ecologia

Àrees biogeogràfiques – Estatges subalpi i alpi.

Ambients que ocupa – Vessants suaus i fondals; defuig els indrets molt escarpats i rocallosos. Sovint es troba en terrenys desforestats, fent mosaic amb el bosc de pi negre amb neret.

Clima – Subalpi i alpi.

Substrat i sòl – Preferentment roques àcides, però també calcàries o calcosquistos. Sòls relativament profunds, amb un horitzó orgànic ben desenvolupat, àcids, sense carbonats i pobres en nutrients.

Flora principal

	dom.	ab.	sign.	sec.
<i>Nardus stricta</i> (pèl caní)	•		•	
<i>Trifolium alpinum</i> (regalèsia de muntanya)		•	•	
<i>Hieracium lactucella</i>			•	
<i>Dianthus deltoides</i> (clavell bord)			•	
<i>Gentiana acaulis</i>			•	
<i>Androsace carnea</i>			•	
<i>Endressia pyrenaica</i>			•	
<i>Gentiana pyrenaica</i>			•	
<i>Arnica montana</i> (àrnica)			•	
<i>Galium verum</i> (espunyidella groga)				•
<i>Carex caryophyllea</i>				•
<i>Carlina acaulis</i> (cardiguera)				•
<i>Ranunculus pyrenaicus</i> (jonquilla)				•

Sintàxons o altres unitats tipològiques que hi corresponen

Alchemillo-Nardetum strictae Gruber 1975

Endressio-Nardetum Vigo 1972

Distribució dins el territori català

Pirineus i Prepirineus, generalment entre 1.700 i 2.450 m d'altitud.

Gestió, usos i problemes de conservació

Intensament pasturat, fins fa pocs anys, per tota mena de bestiar (especialment equins i bovins, però també ovins); fet que deu explicar, en bona part, el predomini del pèl caní i la baixa diversitat d'aquesta pastura en molts indrets. La pressió ramadera actual és menys intensa, però els canvis en l'estructura i la composició florística de la pastura són lents i difícils de copsar quan no hi ha referents concrets.

Clavell bord. X. Font

Indicadors d'interès de conservació

Distribució general dins Europa	▶ ④ muntanyes alpines
Freqüència dins el territori català	▶ ④ rar
Forma d'implantació territorial	▶ ② superfícies mitjanes
Diversitat florística	▶ ② mitjana, ocasionalment baixa; acull algunes espècies interessants per la seva raresa (<i>Endressia pyrenaica</i> , <i>Leucorchis albida</i> , <i>Carex pilulifera</i>) o per les seves virtuts medicinals (<i>Arnica montana</i>)
Grau de maduresa	▶ ③ madur a l'estatge alpi (topoclimàtic); poc madur a l'estatge subalpi
Amenaça	▶ ① no amenaçat

Tipus d'hàbitats d'interès comunitari (annex I de la Directiva 97/62/UE) corresponents

Cap

Unitats de la llegenda de la Cartografia dels hàbitats a Catalunya (1:50.000) que el representen

36c Prats de pèl caní (*Nardus stricta*) o de *Bellardiochloa variegata*, acidòfils i mesòfils, de l'alta muntanya pirinenca